

Soyibjon TOSHTONOV,

Ingliz tili o'qitishning integrallashgan kursi kafedrasini o'qituvchisi

ADU professori SH.X.Shaxobiddinova taqrizi asosida

FRAZEOLOGIK BIRLIKLER VA ULARNING TIL SISTEMASIDAGI O'RNI

Annotatsiya

Inson va olam munosabati gnoseologiyaning bosh mavzusi sanaladi. Inson o'zini qurshab turgan olam bilan birga o'zini ham bilihsha intiladi. U o'zini qurshab turgan olamni fragmentar o'rganadi va ongida in'ikos etadi. Sezgi organlari tashqi olam haqida muayyan axborotlarni miyaga uzatadi. Miya bu axborotlarni umumlashtiradi va qayta ishlaydi. Inson moddiy dunyodagi narsa va hodisalarining umumiy va xususiy belgilarni ajratgan holda ongda aks ettirish imkoniyatiga ega. Bu jarayon psixologiyada intellektual akt deb atalib, u uch fazadan iborat ekanligi e'tirof etiladi: faoliyatni rejalashtirish, uni amalga oshirish va qo'lg'a kiritilgan natijani ko'zlangan maqsad bilan solishtirib ko'rish[1].

Kalit so'zlar: Kognitiv faoliyat, lisoniy struktura, modellar yig'indisi, kognitiv tilshunoslik, kommunikativ tizimlar, semiotika, muloqot mohiyati.

PHRASEOLOGICAL UNITS AND THEIR PLACE IN THE LANGUAGE SYSTEM

Annotation

The relationship between man and the world is considered the main topic of epistemology. A person seeks to know himself as well as the world around him. He studies the world around him fragmentarily and perceives it in his mind. Sensory organs transmit certain information about the external world to the brain. The brain summarizes and processes this information. A person has the ability to reflect in the mind, distinguishing general and specific signs of things and events in the material world. This process is called an intellectual act in psychology, and it is recognized that it consists of three phases: planning an activity, implementing it, and comparing the achieved result with the intended goal.

Key words: Cognitive activity, linguistic structure, set of models, cognitive linguistics, communicative systems, semiotics, essence of communication.

ФРАЗЕОЛОГИЧЕСКИЕ ЕДИНИЦЫ И ИХ МЕСТО В ЯЗЫКОВОЙ СИСТЕМЕ

Аннотация

Отношения человека и мира считаются основной темой гносеологии. Человек стремится познать себя, а также окружающий мир. Он изучает окружающий мир фрагментарно и воспринимает его мысленно. Органы чувств передают в мозг определенную информацию о внешнем мире. Мозг суммирует и обрабатывает эту информацию. Человек обладает способностью размышлять в уме, различая общие и частные признаки вещей и событий материального мира. Этот процесс в психологии называется интеллектуальным актом и признается, что он состоит из трех фаз: планирования деятельности, ее осуществления и сравнения достигнутого результата с намеченной целью.

Ключевые слова: Познавательная деятельность, языковая структура, совокупность моделей, когнитивная лингвистика, коммуникативные системы, семиотика, сущность общения.

Kirish. Insonning kognitiv faoliyati bilan bog'liq bo'lgan ushbu jarayonlarning barchasi oxir-oqibat tilda tajalli topgani sababli ularni tadqiq etish tilshunoslikning ham tadqiq muammolaridan biriga aylandi. Chunki "Til – bu fikr uzatishning lisoniy strukturaga "qadoqlangan" vositasidir. Bunda qo'llaniladigan bilim faqat til haqidagi bilim emas. Bu olam, ijtimoiy voqelik, nutqiy muloqot tamoyillari, adresat va h.k. haqidagi bilimlar hamdir. Bu bilimlarning hech birini boshqasidan ustun deb bo'lmaydi. Ularning barchasi hamkorlikda bizni lisoniy muloqotning mohiyatini tushunishga yaqinlashtiradi".

So'nggi yillarda til hodisalariga "inson – borliq – til" munosabati asosida yondashuv natijasida yuzaga kelgan yangi tadqiq paradigmasi – antropotsentrik paradigma nuqtai nazaridan til quruq faktlar, modellar yig'indisi emas, balki shu til tashuvchilarining mental faoliyati, dunyoqarashi, milliy-madaniy mansubligi, e'tiqodi, qadriyatlar haqida ma'lumot beruvchi o'ziga xos zahiradir. Chunki "har bir millatning o'ziga xos ko'rish tarzi bor, o'ziga xos idrok intizomi bor, umumlashtirib aytganda, o'ziga xos tafakkur tamoyili bor. ...til, eng avvalo, dunyonni ko'rish, eshitish, bilish, idrok etish vositasidir" [2].

Mavzuga oid adabiyotlar tahlili. Kognitiv tilshunoslik masalalari bilan shug'ullanib kelayotgan tilshunos olima V.A.Maslovanning ta'kidlashicha, "insoniy tajriba kategorizatsiyasi inson kognitiv faoliyati bilan bog'liqdir, chunki insonning bilish faoliyati davomida olingan va qayta ishlangan mahsulotga aylangan mazmuniy ma'lumotlar lisoniy shakllar orqali o'z ifodasini topadi". Tilshunos F.Usmomon ham

L.Vaysgerberning "tilda u yoki bu lisoniy belgi, ya'ni tovush ifodasi bo'lmasa, unga mos keladigan tushuncha ham bo'lmaydi, turli tilda gaplashuvchi insonlar turli olamlarda yashaydilar", - degan fikrlariga tayangan holda, "muayyan tilda gaplashuvchi kishilarning o'zini qurshab turgan olamni bilishi to'g'ridan-to'g'ri tilga bog'liq" ekanligini e'tirof etadi[3].

Tilshunoslikda frazeologiya sohasining rivoj topishida rus tilshunoslarning mehnatlari beqiyos. Ular frazeologizmlarni turli aspektlarda tadqiq etib, frazeologiyaning tilshunoslilikning alohida sohasi sifatida shakllanib, rivoj topishiga hissa qo'shdilar[4].

Taniqli o'zbek frazeolog-tilshunosi B.Yo'ldoshev frazeologiyaning taraqqiyot bosqichlarini quyidagicha davrlashtiradi:

XVIII asrning o'rtalaridan XX asrning 30-yillarigacha bo'lgan davr. Bu davrda frazeologik tadqiqotlarning yo'lg'a qo'yilishi M.V.Lomonosov, A.Potebnya, Sh.Balli faoliyati bilan bog'liq. Bu davrda frazeologiya ko'proq leksikografiya, amaliy lug'atshunoslik obyekti bo'lgan.

Frazeologiyaning mustaqil lingvistik soha sifatida shakllanish davri. XX asrning 30-50-yillarini o'z ichiga oladi.

XX asrning 60-yillaridan boshlanib, hozirgi kunlargacha davom etadi. Bu davr frazeologik tadqiqotlarda yangi metodlarning qo'llanishi, frazeologik nazariyalarning tez sur'atlar bilan rivojlanishi va ko'plab frazeolog olimlarning yetishib chiqqanligi bilan xarakterlanadi.

Ilmiy ishning maqsadi: Demak, inson ongida in'ikos etilgan borliq, uning fragmentlari va, umuman, olam haqidagi

tasavvurlar til orqali voqelanadi, tilda tajallli topadi. Chunki til boshqa kommunikativ tizimlar ichida semiotik jihatdan eng mukammalli bo'lib, u olam haqidagi bilimlarni, axborotni uzatish va qabul qilish bilangina chegaralaniq qolmaydi, balki olingen axborotni qayta ishlash va ularni tartiblash barobarida muayyan lisoniy jamao xotirasida olam lisoniy manzarasini shakllantiradi.

Tadqiqot metodologiyasi. Til materialining tadqiqi jarayonida tavsiyif, distributiv, transformatsion va o'rni bilan applikativ usullardan foydalanildi. Maqola mavzusini yoritishda qiyosiy tahvil, zidlash, tasniflash, kontekstual, distributiv, struktural va semantik tahvil kabi usullardan foydalanilgan.

Olam manzarasini lisoniy shakllar orqali voqelantirish masalasi qadimdan boshlab tilshunoslar e'tiborini tortib kelgan. Buning uchun qadimgi yunon tilshunosligidagi analogistlar bilan anomalistlar o'rtasidagi munozaralarini eslash kifoya. Ta'kidlash lozimki, olam manzarasini voqelantirishda metaforalar alohida ahamiyat kasb etadi. Chunki metafora "favqulodda amaliydir... undan tavsiif va izoh quroli sifatida barcha sohalarda foydalish mumkin, xususan, psixoterapevit suhbatlarda, avialiniya uchuvchilar bilan muloqtda, marosim raqslari-yu, dasturlash tilida, badiyi tarbiya va kvant mexanikasida. Metafora, qerda uchratishimidan qat'i nazar, insonlarning harakatlari, bilimlari va tilini tushunishni oydinlashtiradi". Metaforik obraz tildagi semantik jarayonlar asosini tashkil etadi. U insonning ichki kechinmalarini, ruhiy holatini namoyon etgan holda, atrof olam haqidagi bilimlarni umumlashgan obrazli, nafis tasavvurlar asosida mazmunga jamlaydi. Chunki metafora ma'lumotlarni kodlashtirishga va ixchamlashtirishga qaratilgan o'ziga xos kognitiv mexanizmdir. Yu.Stepanov ta'kidlaganidek, metafora vositasida so'zlovchi tor doiradan (shakldan) keng olamni (mazmunni) ajratib oladi.

Metaforik obraz asosida olam haqida tasavvur hosil qilishning betakror vositalaridan biri – bu frazeologizmlardir. Chunki "tildagi birliliklarda, ayniqsa, obrazli so'z, ibora-ifodalarda xalqning mental o'ziga xosligi muayyan tarzda in'ikosini topadi. Zotan bunday obrazli ifodalalar xalqning teran dunyoqarashi, obrazli nighobi, idroki va tafakkuri mahsuli o'laroq dunyoga kelgan". Shu bilan bir qatorda, "u yoki bu tilning frazeologik birliliklari insoniy munosabatlarning ko'z ilg'amas rang-barangligini aks ettiradi. Bu yerda ...insonning barcha salbiy va ijobjiy xususiyatlari mayjud. Bu yerda o'xshashlik va farq, boshlanish va tugash, ko'plik va ozlik, birlik-kelishmovchiлик va kurash; tug'ilish, qarindoshlik, yosh, o'lim; baholash, muvaffaqiyat-muvaffaqiyatsizlik, haqiqat va yolg'on, tartib va tartibsizlik, farovonlik va kambag'allik, xatolar va jazo va shunga o'xshash boshqa juda ko'p tushunchalarning tavsiif va tasvirlari mayjud. Ko'rib turibmizki, oldimizda olamning yaxlit frazeologik manzarasi ochiladi". "Iboralashishing dastlabki bosqichi muayyan leksik komponentning boshlang'ich ma'no intensionalining transformatsiyasi hamda implikatsionalining aktuallashishi bilan xarakterlanadi, ya'ni metaforaning yordamchi sub'ekti bilan bog'liq turg'un assotsiatsiyalarni aks ettiruvchi belgilar frazeologik birlimlarni hosl qiladi.

Keyinchalik Sh.Ballining fikri o'zgaradi. U o'zining "Fransuz stilistikasi" asarida faqat ikki qutbiy birkmani – erkin birlimlar bilan frazeologik birlashmalarni farqlaydi. Avvalgi tadqiqotlari qayd etilgan odatiy birkimlar bilan frazeologik qatorlarni esa ikki qutb o'rtasidagi oraliq tiplar sifatida ajratadi. Olimming ta'kidlashicha, "ayrim so'zlar boshqalarga qaraganda zichroq birlashish tendensiyasiga ega bo'ladi. Negaki, ularning birkishining o'ziyoq e'tiborimizni tortadi yoki shu birkima orqali ifodalangan fikr bizza alohida kuchli taassurot uyg'otadi. Har ikki holatda ham fikr fakti bilan nutq fakti o'rtasidagi munosabat xotirada qat'iy o'rinalashadi va nutqda voqelantiriladi; birkimlar birkishning oliy darajasiga yetgandagina tilda ajralmas yaxlitlik sifatida o'rinalashadi".

Aslida, Sh.Ballining frazeologizmlar haqida bunday qarashlari F.de Sossyurning sintagma va uning belgilari xususidagi fikrlarining nazariy rivojlantirilishi natijasidir. F.de Sossyur o'zining "Umumiy lingvistika kursi" asarida: "biz tilga xos bo'lgan katta miqdordagi ifodalarga duch kelamiz: bu shunday ifodalarki, odatga ko'ra ular tarkibidagi biror bir so'zning almashtirilib qo'llanilishi mumkin emas. Bu ifodalarning uzzalik xarakteri ularning ma'no xususiyatidan yoki sintaktik xususiyatidan kelib chiqadi. Bunday iboralarni improvizatsiya qilib bo'lmaydi, ular an'anaga ko'ra tayyor holatda yetkaziladi. ...Muayyan qoidalar asosida shakllantirilgan barcha sintagmalar tipi nutqqa emas, tilga xosdir. Tilda abstrakt bo'lgan hech narsa mavjud emasligi bois ushbu tiplarning ham tilda o'rinalashishi til tizimida bunday namunalarning yetarli darajadagi zahirasi mayjudligidandir", -degen fikrlari orqali, garchi frazeologizm atamasini qo'llamagan bo'lsa-da, maxsus bog'lanish xususiyati bilan tildagi boshqa sintagmatik birliliklardan farqlanib turuvchi ifodalalar (frazemalar – S.T.) mayjudligini e'tirof etgan edi.

Shu bilan birga, frazeologiya sohasida olib borilgan tadqiqotlarni ularning tadqiqi predmetiga ko'ra ham tasniflash mumkin: 1) frazeologiya nazariyasini shakllantiruvchi tadqiqotlar; 2) frazeologiyaga antropotsentik yondashuv; 3) frazeografiya masalalariga bag'ishlangan tadqiqotlar.

O'zbek tilining frazeologik birliliklari struktur tadqiq etish jarayonida Sh.G'anievaya frazeologizmlarni ham modellashtirishga harakat qiladi. Bu jarayonda frazeologizmlarning relevant va irrelevant belgilari ajratiladi. Frazeologik modellarni hosl qilishda ham boshqa lisoniy modellardagi kabi relevant belgilarga asoslanish lozimligi ta'kidlanadi. Natijada frazeologik birliliklar til tizimidagi boshqa birliliklar, xususan, leksema hamda turg'un birliliklar bilan qiyoslangan holda, ularning o'zaro integral va differensial belgilari ajratiladi.

Tahhil va natijalar. Ikkinci tomonidan, frazeologizmlar "tarkibidagi mustaqil so'zlar o'z leksik ma'nosini saqlagan va har bir so'zlovchi tomonidan nutq jarayonida muayyan bir tilning sintaktik qoliplari asosida yangidana yaratilgan birliliklar – erkin birlimlarga nutqqa tayyor holda olib kiriluvchi birkima, ya'ni turg'un birkima sifatida zidlanadi. Bundan tashqari erkin birkima tarkibidagi komponentlarning birkish kuchi beqaror, turg'un birliliklarning birkish kuchi esa barqarordir. "Barqarorlik belgisi tarkibiy qismalarining doimiyligiga ishora qiladi" [7]. Demak, erkin va turg'un birkimlar komponentlarning birkish kuchiga ko'ra, ya'ni beqarorlik va barqarorlik belgisiga ko'ra ham ziddiyatli munosabata turishi va shu asosda farqlanishga ega bo'lishi mumkin.

Frazeologik birliliklar semantik strukturasiga ko'ra tilning lug'aviy birliliklari, ya'ni leksemalar bilan umumiylikni tashkil qiladi. Chunki frazeologizmlar tarkibidagi komponentlar ma'no yaxlitligiga ega bo'lib, lug'aviy ma'noga teng keladi va til sistemasida tayyor holatda o'rinalashadi. Sh.G'anievaning ta'kidlashicha, "har qanday yangi o'rganilayotgan obyekt bilan ilgari o'rganilgan va keng ilmiy jamaatchilikka ma'lum bo'lgan obyektning ichki tuzilishi o'rtasida izomorflikni aniqlash va ana shu izomorflik asosida noma'lum obyektning tabiatini yoritish katta ahamiyatga ega". Shu jihatdan olib qaralganda, frazeologik ma'no va uning strukturasini leksik ma'no strukturasiga qiyoslab o'rganish frazeologizmlarning mohiyatini yoritishda muhim ahamiyat kasb etadi.

Xulosa va takliflar. Keltirilgan fikrlarning barchasi frazeologik birliliklarning til sistemasida o'ziga munosib o'ringa ega ekanligidan dolalat beradi. Ular umumiy holatda lug'aviy sistemaga mansub bo'lishiga qaramay, "tayyorlik", "barqarorlik", "obrazlilik", "semantik traspozitivlik", "informativ tugallik" kabi belgilar bilan tilning boshqa nominativ birliliklardan farqlanib turadi.

ADABIYOTLAR

- Усмонов Ф. Ўзбек тилидаги ўхшатишларнинг лингвомаданий тадқики. Филол.фан.докт. (PhD)...дисс. –Тошкент, 2020. –Б. 16.
- Балли Ш. Стилистика французского языка. – М.: УРСС, 2001. – Б. 89-90. (392).
- Фаниева Ш. Ўзбек тили фразеологизмларининг структур тадқики. –Тошкент: Фан, 2013. – Б. 33.
- Искандарова Ш. Тил системасига майдон асосида ёндашув. – Тошкент: 2007. – Б.12.

5. Йўлдошев Б. Ўзбек фразеологияси ва фразеографиясининг шаклланиши ҳамда тараққиёти. –Самарқанд, 2007. – Б. 4
6. Каранг: Теория метафоры: Сборник. –М.: Прогресс, 1990. – С. 6. (512).
7. Маматов А. Ҳозирги замон ўзбек адабий тилида лексик ва фразеологик норма муаммолари. –Тошкент: Фан, 1991.
8. Маматов А. Э. Замонавий лингвистика. –Тошкент: Ношир, 2019. –Б.135.
9. Маслова В.А. Когнитивная лингвистика. –Минск: ТетраСистемс, 2004. –С. 9.